

et Decennium siden eller endnu længere tilbage, og naar det ikke er flet, kan jeg egentlig kun forklare mig Grunden dertil ved at se hen til det Forhold, der i lang Tid har bestaaet, idet nemlig Generalpostdirektøren har havt Frihøi, Embedsbolig paa Postgaarden, og da nu Forholdene oven i Kjøbet have været det, at Familien Danneberg i lang Tid har været særlig knyttet til vort Postvæsen, næsten som f. Ex. Familien Turn und Paris har været det i Tydskland, kan jeg meget godt forstaa, at der har været ligesom et Pietetshensyn, som har gjort sig gjældende, saa at man nødigt vilde gribe ind i denne Tilstand. Men denne Hindring er jo nu fjernet. Det er bragt dertil, at hele Postgaarden staar til Administrationens Raadighed, og det forekommer mig da urimeligt at vente længere med at gjenneføre Foranstaltningen, naar den dog maa erkendes at være af stor praktisk Betydning for den hele daglige Tjeneste. Det er umulig andet, end at Enhver, der har sat sin Fod paa Kjøbenhavns Postgaard, maa have modtaget det Indtryk, at hele Tjenesten lider og maa lide under den slette Tilstand, hvori samtlige Kontorer befinde sig. Der er ikke et eneste Kontor paa hele Postgaarden, ikke eet, lige fra Kvitten til ned under Jorden, der er, som det burde være — ikke eet! De Kontorer, som ere de sletteste af alle, ere dog vistnok Paffepostkontoret og Aviskontoret; navnlig det sidste har jeg havt Leilighed til at kjende praktisk i en Række Aar, og det er aldeles utroligt, at der nu i Aaret 1872 hydes saadanne dyre Vilkaar for en Forsendelse, der spiller saa stor en Rolle paa Postvæsenets aarlige Budget og i den hele Korrespondance, der foregaaer her i Landet. At rose den Plan, der er forelagt, tilkommer ikke mig, da jeg ikke har Sagkundskab nok i denne Retning; men jeg har ikke hørt Noget omtale denne Plan uden at ledsage den med varm Anerkjendelse for den Dygtighed, Forstandighed, ja Genialitet, hvormed Opgaven er løst, og den forekommer mig tillige saa økonomisk, som det paa nogen Maade kunde ventes. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det paa nogen Maade skulde kunne gjøres til Regel, at man alene vil bevilge en Minister eet saadant Byggeforetagende ad Gangen; det, som

det kommer an paa, er dog virkelig ikke, om der er to eller tre samtidige Byggeforetagender, men hvorvidt Statens Lærv virkelig kræver, at denne Art Bygninger opføres; thi i saa Fald forekommer det mig fornuftigt at gjøre det netop i Aar, hvor Kræfterne synes i det Hele taget at strække til. I de foregaaende Dage er der under Forsvarsministerierne blevet strøget adskillige Gange 40,000 Rd. paa Konti, der anses for uproduktive; her foreligger nu en Post, som spiller den aller væsentligste Rolle i Befolkningens daglige Liv; thi af Besørgelsen i Kjøbenhavn er det i Grunden afhængigt, om hele Brev-, Paff- og Avisforsendelsen skal være fyldestgjørende eller ikke; er den ikke god i Kjøbenhavn, kan den ikke være god i hele Landet, og jeg anser det for at være en given Sag, at naar der blev ryddet ordentlig op i Kjøbenhavns Postgaards udbvendige Tilstand, vil deraf følge en Reform i hele Tjenesten, som bringer større Sikkerhed, Hurtighed og Akkuratess tilveie, end det er muligt at opnaa under de nuværende Forhold. Derfor forekommer det mig at være en uforstandig Økonomi at oprette Foretagendet til de følgende Aar, da der er gode Midler tilstede til at udføre det allerede i Aar.

Ordføreren: Jeg negter ikke, at jeg overfor det Foredrag, som vi nys hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) om Ombygningen af Kjøbenhavns Postgaard, er noget afsvæbnet som Ordfører, idet det vil være mig noget besværligt at imødegaa det, set fra det Standpunkt, hvorfra det ærede Medlem betragtede Sagen. Naar Finantsudvalget ikke vil kunne tiltræde det Forslag, som er stillet af den høitærede Finantsminister, da er det alene af finantsielle Hensyn; det er alene, fordi det er forekommet os, at den høitærede Finantsminister havde stillet noget rigelige Fordringer med Hensyn til Bygningsforetagender i Aar, og at man maatte se paa en eller anden Maade at gjøre Indskrænkning deri. Hvad der i den Henseende nærmest fremskillede sig for os, var Postgaarden; at udfætte dens Ombygning et Aars Tid vilde efter vor Mening ikke kunne have nogen særlig indgribende Betydning,